

IRISH COFFEE

Irish Coffee wordt door bepaalde instanties omschreven als een hardrockband met Black Sabbath-trekjes. Persoonlijk vind ik dit een verkeerde interpretatie en men zou beter kunnen stellen dat Irish Coffee een rockband was met psychedelische invloeden.

In het leven geroepen door William Souffreau, en ontstaan uit de as van The Voodoos, maakte deze band de stad Aalst onveilig omdat zij tijdens de vroege jaren zestig al echte Amerikaanse Rock 'n Roll speelden. Maar ook covers van Cliff Richard en The Shadows waren schering en inslag. Vrij vlug volgden covers van zowel The Beatles als The Rolling Stones.

Dirk Dierickx : “Ach, het buitenlandse aanbod was zo geweldig groot en interessant dat we er niet eens aan dachten om zelf eigen gecomponeerde liedjes te brengen.”

Maar enige tijd later besluiten enkele leden van The Voodoos om in de groep Brussel te gaan spelen, de backingband van Wim De Craene.

Irish Coffee, en dat kan ik zeer hard onderlijnen, was de bèste rockband van België die we ooit gekend hebben, zelf nu is er geen betere... Irish Coffee was zijn tijd vooruit. Maar een lang leven werd de groep niet gegund. Na 'Masterpiece / The Show', hun eerste hitsingle die tot in Amerika werd verkocht, en waarvan ik persoonlijk vond dat hun flipside 'The Show' véél beter was dan hun A-side, zou de groep ophouden met bestaan na de dood van hun keyboardspeler Paul Lambert.

Hun langspeler 'Irish Coffee' is nog steeds een zeer zware collectors item waar men tot in Japan, voor een uitstekende vinyl versie, meer dan 2.500 € voor neertelt. Van klasse gesproken.

In 1971 neemt hun toenmalig manager Louis De Vries hun single mee naar het MIDEM-festival want Brain Trust Music had daar kennelijk twee stands maar had alleen maar personeel voor één stand te bemannen. Geen nood, een bandopnemer bood een oplossing en de single werd opgenomen en de godganse dag dolgedraaid totdat een vertegenwoordiger van een Amerikaans platenlabel toevallig passeerde en een contract was wat volgde. 'Masterpiece' werd een groot succes in diverse Europese steden en de platenfirma wilde snel een langspeler uitbrengen. Maar op dat moment beschikte William maar over een viertal nummers maar de jongens sloegen er toch in om snel een album klaar te stomen. Ongeveer drieduizend exemplaren (wat ontzettend veel was voor een Belgische rockband) gingen over de toonbank en nu is de langspeler nog steeds één van de meest gezochte rockitems in België en daarbuiten.

De wegen van Irish Coffee waren niet altijd met rozen bezaaid en natuurlijk ondergingen ze, buiten hun succes, ook enkele vervelende dingen zoals William zich nog zeer levend herinnert : “In Parijs deden we een tv-show van Anny Cordy met grote vedetten als Jacques Dutronq, Magna Carta, Yes e.a. Na het optreden moesten we onmiddellijk langs de kassa passeren om een niet

onaanzienlijk bedrag te ontvangen (elk!). Maar onze verwondering was groot toen de platenfirmajongen, die ons door Parijs had geloodst, opmerkte dat we dit bedrag aan hem moesten geven om zo zijn onkosten te dekken. Wij waren jong, onbezonnen en daarom gaven we onze volledige gage aan hem. We zijn zonder geld de volgende dag in Aalst beland, juist op carnavalsdag en zonder één cent op zak.”

Irish Coffee sloot zijn optredens steeds af met een nummer van Deep Purple, nl. ‘Chasing Shadows’, een nummer met veel percussie op het einde. Net op dat moment gooiden we wat spullen in het publiek, je kent dat, wat drumsticks, en plectrums e.a., en de bedoeling is dat de mensen die het opvingen het ook mochten houden. In Aalst, en het is onze homestee, brachten ze dat mooi terug met de woorden : “Meneer, is dat van U?”

In 1992 besloot William Souffreau om de groep weer nieuw leven in te blazen en dat deed hij met een nieuw concert en enkele nieuwe leden in hun stad Aalst. Ter gelegenheid van deze reünie werd een cd (met extra-nummers die niet op de vinyl-versie te vinden zijn!!!) geperst waarvan er maar een goede 1500 exemplaren werden gemaakt.

William Souffreau startte ook de rockabilly-formatie *Blink/!* op en nu toert hij ook nog volop met Irish Coffee rond. In december kon je nog een concert van hen meemaken in de Spirit of ‘66 (Verviers)

William maakte ook onder zijn eigen naam enkele cd’s, o.a. ‘Born Under Belgian Moon’ en ‘Little Man’.

Blink/! is de recente band van William en daarmee schuimt hij zowat ieder bluesfestival van Europa af.

November 2003: William Souffreau deelde ons mee dat Irish Coffee terug in de studio zit om een nieuwe mini-cd op te nemen. Ik ben ter plaatste geweest en heb mijn oren de kost gegeven.

Bandleden :

William Souffreau (vocals, gitaar)
Jean Van Der Schueren (lead gitaar)
Willy De Bisschop (bass)
Raf Lenssens (drums)
Hugo Verhoye (drums)
Paul Lambert (keyboards)
Luc De Clus (guitar)
Dirk Dierickx (backing vocals)

DISCOGRAFIE :

Irish Coffee • Triangle, 1971
Irish Coffee (cd) • Voodoo Records, 1992

SINGLES :

Masterpiece / The Show • Triangle, 1971

Carry On / Child • Triangle, 1971
Down Down Down / ??? • Triangle, 1972
Witchy Lady / I'm Her's • Barclay, 1973

IRISH COFFEE – DE LANGPELER

Masterpiece (Souffreau) / 2'53
Can't Take It (Souffreau – V.D. Schueren) / 4'05
The beginning Of The End (Souffreau – V.D. Schueren) / 6'18
When Winter Comes (Souffreau – V.D. Schueren) / 4'50
The Show (Souffreau – V.D. Schueren) / 2'51
The Show – Part 2 (Souffreau – V.D. Schueren) / 2'59
Hear Me (Souffreau – V.D. Schueren) / 3'58
A Day Like Today (Souffreau – V.D. Schueren) / 6'51
I'm Lost (Souffreau – V.D. Schueren) / 4'32

BONUS TRACKS OP DE CD-VERSIE:

Carry On (Souffreau – V.D. Schueren) / 3'10
Child (Souffreau – V.D. Schueren) / 3'40
Down Down Down (Souffreau) / 2'59
I' Alive (Souffreau) / 4'11
Witchy Lady (Souffreau) / 2'55
I'm Hers (Souffreau) / 4'40

PS: op de cd, n.a.v. de reünie in 1992, schrijft men dat de originele tapes 'verloren' zijn geraakt, maar ik heb een goed vermoeden dat Louis De Vries, destijds het brein achter Brain Trust Music, deze originele banden nog wel eens in zijn bezit zou kunnen hebben!!! Hun langspeler werd in 1971 door Louis De Vries geproduceerd, en hij was ook de manager van The Pebbles.

Deze cd, maar ook hun 45-toerenplaten, zijn zware collector items geworden. Hun originele langspeler, destijds door William Souffreau zelf op cd uitgebracht in eigen beheer, is nu verkrijgbaar via het Akarma label (Italië), AK-225 op www.akarmarecords.com , bij FNAC, Free Record Shop en de betere cd-winkel.

Alfons Maes